

156. Kom, Maj, du søde, milde.

(Længsel efter Foraaret.)

W. A. Mozart.

Allegretto.

1. Kom, Maj, du sø - de, mil - de, gør Sko - ven at - ter grøn, og

lad ved Bæk og Kil - de Vi - o - len blom - stre skøn. Hvor

vil - de jeg dog ger - ne, at jeg i - gen den saa! Ak,

kæ - re Maj, hvor ger - ne i - gen i Mar - ken gaa!

2. Om Vintren kan man have
vel mangt et Tidsfordriv;
man kan i Sneen trave,
aa ja, et lystigt Liv;
har Leg af mange Arter,
især ved Juletid,
vel ogsaa Kanefarter
paa Landet hid og did.

3. Dog, naar sig Lærker svinge
mod Sky med lifligt Slag,
paa Engen om at springe -
det er en anden Sag!
Men nu min Kæphest rolig
i Krogen hist maa staa;
thi uden for vor Bolig
mankan for Søl ej gaa.

4. Du derfor smukt dig skynde,
kom, kære Maj, o, kom!
at snart vi kan begynde
paa Marken vor Springom.
Men fremfor alt du mange
Violer tage med,
og Nattergalesange
og Kukkeren tag med!